Mujo Demirović

rođen 950. godine u Klisu kod Bihaća. Osnovnu školu završio je u Kulen Vakufu, a učiteljsku u Bihaću. Na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu diplomirao je 1974. godine. 25. aprila 1983. magistrirao je na Interdisciplinarom studiju Univerziteta u Sarajevu na temu "Historijska nužnost različitih puteva izgradnje socijalizma" pod mentorstvom Fuada Muhića, i dobio zvanje magistra društvenih nauka. Po tadašnjim uslovima izabran je za profesora više škole. Sa Fuadom Muhićem skicirao je okvirnu temu koja je tretirala socijaldemokratiju i vlast. Kao preduslov da bi uradio takvu temu na Goetheovom institutu u Schwäbisch Hallu, četiri mjeseca učio je njemački jezik, a lektor mu je bio Walter Lenzko. Tamo se upoznaje sa relevantnom literaturom njemačke socijaldemokratije, a posebno profesora Rikarda Leventala. Uspostavljanjem mira, na prijedlog akademika Omera Ibrahimagića kao mentora, isti je 16. 9. 1998. odbranio doktorsku disertaciju "Teorija i izvori srpske nacionalne politike prema Bosni i Bošnjacima" i stekao titulu doktora političkih nauka.

Profesionalnu karijeru započeo je u *Radničkom univerzitetu* u Bihaću, odakle 1975. godine prelazi na *Višu tehničku školu*, a zatim i *Višu ekonomsku školu* Univerziteta u Bihaću. Na istom univerzitetu obavljao je najodgovornije administrativne funkcije od dekana do rektora Univerziteta.

U periodu 2001-2003. godine obnašao je dužnost ministra obrazovanja, nauke, kulture i sporta Vlade FBiH, gdje je rukovodio važnim procesima, poput sporazuma o djeci povratnicima i priključenju bosanskih univerziteta bolonjskim procesima.

Demirović je autor više knjiga i nekoliko desetina naučnih radova i studija iz sociooloških i političkih disciplina, poput knjiga:

Mujo Demirović "Historijska nužnost različitih puteva izgradnje socijalizma", magistarski rad, mentor prof.dr. Fuad Muhić;

Mujo Demirović "Teorija i izvori srpske nacionalne politike prema Bosni i Bošnjacima", doktorska disertacija , mentor akademik Omer Ibrahimagić;

Mujo Demirović "Bosna i Bošnjaci u srpskoj politici" Ekonomski i pravni fakultet Univerziteta u Bihaću 1999.;

Mujo Demirović "Bosna i Bošnjaci u srpskoj politici"-drugo i dopunjeno izdanje, Grafičar Bihać,2016.;

Mujo Demirović i Enes Karić "Reis Džemaludin Čaušević - Prosvjetitelj i reformator", izdavač, NIP "Ljiljan", Sarajevo 2002;

Mujo Demirović – M. Hadžić, Hamdija Pozderac: Državnost i nacionalnost BiH, Pravni fakultet, Bihać 2008.;

Mujo Demirović "Medicinska sociologija", priredio Mujo Demirović , autori: Slaven Letica, Gordana Cerjan Letica, Mujo Demirović, izdavač Viša medicinska škola Univerziteta u Bihaću 2001.;

Mujo Demirović i Slavo Kukić "Metodologija naučnoistraživačkog rada društvenih nauka", izdavači Pravni fakultet Univerziteta u Bihaću i Ekonomski fakultet Sveučilišta u Mostaru 2003;

Mujo Demirović: Monoteističke religije, Pedagoški fakultet, Bihać 2004.;

Mujo Demirović: Demokracija i ljudska prava, izbor tekstova, Pravni fakultet, Bihać 2005.;

Mujo Demirović – N. Veladžić, Sociologija, Pravni fakultet, Bihać 2006.;

Mujo Demirović (urednik): Pravo lokalne i regionalne samouprave, autori: Mujo Demirović, Josip Kregar, Mirko Pejanović, Jasmina Bešlagić, Nikola Findrik, Pravni fakultet, Bihać 2012.;

Za dvadesetogodišnjicu rada Univerziteta u Bihaću, Senat je donio odluku da se isti promovira u *pofesora emeritusa*. Osnivač je dvije fondacije za kulturu (Fondacija za filmsku umjetnost i izdavaštvo, kao i osnivanje Inicijalnog fonda za stipendiranje magistara i studenata). Kao ministar inicirao je i finansirao izradu prvog bukvara na romskom jeziku. Na lični zahtjev 2014. je penzionisan, mada nije prestao sa akademskim i naučnim angažmanom i radom. Njegova biografija objavljena je u ediciji "Ko je ko u bošnjaka", izdavač: Vijeće Kongresa Bošnjačkih Intelektualaca kao i u ediciji biografskog leksikona "Ko je ko u Bosni i Hercegovini."

Tokom Rata u Bosni i Hercegovini, bio je jedan od dobrovoljaca i organizatora otpora u Krajini, gdje je obavljao odgovorne dužnosti u Armiji Republike Bosne i Hercegovine. 01. novembra 1993. Vlada Republike Bosne i Hercegovine imenovala ga je za dekana Više ekonomske škole u Bihaću, kao i predsjednika Državne komisije za razmjenu ratnih zarobljenika.